

PROGRAMA DE MÀ

Jansen &
Camerata Salzburg
—*Les quatre estacions* de
Vivaldi

Palau 100

Dimecres, 29 d'abril de 2026 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb el suport de:

exeaimpact

The Puig Family Foundation

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
CERTIFICADO AMBIENTAL
VERIFICADO
ISO 14001

AENOR
GESTIÓN
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Janine Jansen, violí
Camerata Salzburg
Gregory Ahss, violí i director

I

Richard Dubugnon (1968)
Piccolo concerto grosso, op. 87 (estrena)

Janine Jansen i Gregory Ahss – violí
Firmian Lermer – viola
Stefano Guarino – violoncel

Nino Rota (1911-1979)
Concerto per l'archi

I. Preludio. Allegro ben moderato
II. Scherzo. Allegretto comodo
III. Aria. Andante quasi adagio
IV. Finale. Allegrissimo

Francesco Geminiani (1687-1762)
Concerto grosso núm. 12, en Re menor, H. 143, “la Folia”

II

Antonio Vivaldi (1678-1741)
Il Cimento dell'Armonia e dell'Inventione,
op. 8, Le Quattro Stagioni (Les quatre estacions)

Concert núm. 1, en Mi major, op. 8, RV 269, “la Primavera”

- I. Allegro
- II. Largo e pianissimo sempre
- III. Allegro pastorale

Concert núm. 2, en Sol menor, op. 8, RV 315, “l’Estiu”

- I. Allegro non molto
- II. Adagio e piano - Presto e forte
- III. Presto

Concert núm. 3, en Fa major, op. 8, RV 293, “la Tardor”

- I. Allegro
- II. Adagio molto
- III. Allegro

Concert núm. 4, Fa menor, op. 8, RV 297, “l’Hivern”

- I. Allegro non molto
- II. Largo
- III. Allegro

Durada del concert:

Primera part, 50 minuts | Pausa de 20 minuts | Segona part, 45 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#antiga #músicauniversal

exeaimpact
The Puig Family Foundation

Tres dècades
impulsant
la cultura

Poema

Pancratium maritimum

com quan en una nit de juliol
emergeix a la sorra un lliri de mar en silenci discretament
signant el miracle del bulb que floreix a la platja
amb tot aquest esforç descomunal per un dia de vida
només per viure un dia aquesta vida

així voldria jo una biografia

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Avançament de temporada
2025–2026

Palau
de la Música
Catalana

—Palau 100

21.10.25

musicAeterna
& Currentzis

27.10.25

Fujita, Royal Philharmonic
Orchestra & Petrenko
—*Simfonia núm. 2* de Sibelius

06.11.25

Orquestra Filharmònica
de Tòquio & Chung
—*La consagració de la primavera*
de Stravinsky

21.11.25

Orquestra Simfònica de la Ràdio
de Baviera & Rattle
—*Simfonia núm. 7* de Bruckner

21.01.26

Orquestra Simfònica de l'SWR
de Stuttgart & Roth
—*Daphnis et Chloé* de Ravel

17.02.26

London Symphony Orchestra
& Noseda
—*Concert per a piano núm. 2*
de Chopin

18.02.26

West-Eastern Divan
Orchestra & Mehta
—Schubert i Beethoven

11.03.26

Balthasar Neumann Chor
& Orchester & Sow
—Palestrina, Donati i Bruckner

18.03.26

Soltani, Orquestra Simfònica d'Islàndia
& Ollikainen
—*L'ocell de foc* de Stravinsky

29.04.26

Jansen & Camerata Salzburg
—*Les quatre estacions* de Vivaldi

19.05.26

Staatskapelle Dresden & Gatti
—*Requiem* de Verdi

27.05.26

Budapest Festival Orchestra & Fischer
—*Escena final de La valquíria*
de Wagner

Abonaments ja disponibles a partir de 250 euros.
Abonaments a la carta a la venda a partir del 19 de maig
i entrades individuals a partir del 26 de maig.
Més informació a palaumusica.cat i a Taquilles del Palau.

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Janine Jansen i l'obra mestra absoluta de Vivaldi. La violinista neerlandesa és una de les màximes exponents internacionals de l'instrument. Viatja pel món amb el Shumsky-Rode, un Stradivarius de l'any 1715, ideal per donar vida a *Les quatre estacions* d'Antonio Vivaldi. L'obra, estrenada el 1723, va fer popular el músic venecià. Es tracta de quatre concerts per a violí i orquestra que il·lustren textos que descriuen les estacions de l'any i que Vivaldi va transformar en un himne a la bellesa.

Sobre els intèrprets:

Jansen torna al Palau amb la Camerata Salzburg, una de les orquestres de cambra més importants del continent i amb més de set dècades de trajectòria. A la seva temporada estable, al festival d'estiu de la ciutat i a les gires internacionals, interpreta un repertori que inclou des del Barroc fins a la música contemporània. Avui serà dirigida pel violinista Gregory Ahss.

Quines són les claus del concert?

Janine Jansen mostrarà la seva versatilitat estilística oferint un programa que, a més de *Les quatre estacions* vivaldianes, també mira cap a un altre autor barroc molt menys conegut, l'italià Francesco Geminiani; també violinista, va ser alumne d'Alessandro Scarlatti i una part important de la seva obra la va escriure a les illes Britàniques. Avui se'n sentirà el *Concerto grosso núm. 12, en Re menor, "la Folia"* (1729), inspirat en una sonata d'Arcangelo Corelli. Geminiani i Vivaldi compartiran protagonisme amb el compositor franco-suís Richard Dubugnon i el seu *Piccolo concerto grosso* del 2020, i amb un clàssic contemporani, Nino Rota, de qui s'interpretarà el *Concerto per l'archi* del 1964.

A què he de parar atenció?

A les característiques que destaquen en les interpretacions de Janine Jansen, amb la musicalitat per sobre de la pirotècnia. Sempre a la recerca de la bellesa del so i de la profunditat emocional més enllà d'un virtuosisme mecànic, la seva tècnica aporta una intensitat continguda que evita els efectismes només per impressionar. També cal apreciar el diàleg que aconsegueix amb els músics de l'orquestra, tot això sense descuidar mai la precisió i el control tècnic.

Sabies que...

Janine Jansen va començar a estudiar violí als sis anys i el seu talent li va permetre debutar amb poc més de vint al costat d'orquestres com la Royal Concertgebouw d'Amsterdam o la Philharmonia Orchestra. Va fundar i dirigeix l'International Chamber Music Festival d'Utrecht. A més de la seva gira amb la Camerata Salzburg, enguany a la seva agenda en figuren d'altres, amb la London Symphony Orchestra, Tonhalle-Orchester de Zúric, Orchestre de París, Filarmonica della Scala, Chamber Orchestra of Europe i Orchestre de la Suisse Romande. Aquesta temporada ha estat convidada com a artista resident ni més ni menys que pels Berliner Philharmoniker.

Si vols aprofundir en *Les quatre estacions*, una de les obres més emblemàtiques d'Antonio Vivaldi, a Palau Digital –la plataforma audiovisual gratuïta del Palau– trobaràs una càpsula de divulgació musical de la sèrie Perspectives Musicals dedicada a aquesta obra. Hi explorem el seu llenguatge descriptiu, els poemes que l'acompanyen i l'impacte en la història de la música. Mira-la a palaudigital.cat!

Forma part del
**Cercle
d'Abonats
del Palau**

Més que un abonament:
un compromís amb la cultura

Uneix-t'hi ara!

Comentari

Una festa concertant

La festa a la qual avui ens conviden Janine Jansen i la Camerata Salzburg celebra el passat i el present de l'*stile concertato* o, el que és el mateix, el diàleg entre un petit grup solista (*concertino*) i l'orquestra (*ripieno* o *concerto grosso*). Si bé en el seu origen es tracta de “grups separats” físicament –els famosos *cori spezzati* venecians–, la integració d'aquesta dualitat en un mateix escenari donarà pas, en la música instrumental, al *concerto grosso* i al seu derivat, el *concert a solo*, essencials per entendre el naixement de l'orquestra i del violí solista.

L'obertura serà l'estrena a Barcelona del *Piccolo concerto grosso, op. 87* (2020) de Richard Dubugnon (Lausana, 1968), que ja dedicà a Jansen el seu *Concert per a violí*. Una obra juganera per a dos quartets confrontats –*concertino* i *ripieno*– i clavecí que entronca directament amb la tradició iniciada per A. Stradella i A. Corelli (inspiradors de P. Locatelli, G. F. Händel o B. Marcello i fins i tot d'I. Stravinsky, B. Martinů o A. Schnittke) i que ens recorda, a mode d'eco modern, la dialèctica que omplia de teatralitat i contrastos sonors els espais sacres i profans del Barroc italià: esglésies i *ospedale*, palaus, acadèmies, teatres, cafès...

I és que el *concerto grosso* esdevé a Itàlia el model estètic instrumental preferit, per la sensualitat i el dramatismes del seu clarobscur (piano/forte, episodis/ritornello), i el laboratori d'experimentació per a la corda. El manual d'estil: l'obra del violinista Arcangelo Corelli, venerada mundialment –imprescindible per parlar d'A. Vivaldi, J. S. Bach o G. F. Händel– gràcies a la tasca divulgativa d'alumnes com F. Geminiani, que arriba a transformar les sonates del mestre en *concerti grossi*. Heus aquí l'exemple més aplaudit, el *Concerto grosso n.º 12, en Re menor* o, en realitat, la *Sonata per a violí, op. 5 n.º 12* de Corelli –el *best-seller* de l'època, amb més de vuitanta edicions al segle XVIII!– repensada per a orquestra, amb violí II i viola afegits. Corelli triomfa incorporant-hi el baix de la *folia*, la desenfrenada dansa portuguesa de ritme ternari que ha seduït la música culta (M. Marais, A. Vivaldi, G. Sanz, A. Martín i Coll, C. Ph. E. Bach...) i exhibint-hi les capacitats del violí a mode de variacions; Geminiani hi suma un nou efectisme sonor, tot convidant-nos a sentir com la melodia salta d'un instrument a un altre, s'expandeix harmònicament o canvia de volum teatralment gràcies al potencial de l'orquestra. I, precisament per elevar les possibilitats de l'orquestra, exigeix al violí del Segle d'Or un major

virtuosisme (ornamentacions i articulacions escrites, *bariolages* complexos...) que convertirà aquesta obra en el tractat *de facto* de la tècnica moderna del violí.

Giovanni Rota escriu al segle XX el seu *Concerto per archi* (1964-1965; revisat el 1977) partint del *concerto grosso* corellià en quatre moviments (lent-ràpid-lent-ràpid) com a guió per crear una aventura d'escenes emocionants on posar en joc la seva perícia contrapuntística i formal. El seu complex llenguatge harmònic ens arriba fàcilment a través de melodies simples, aires folklòrics, paisatges malenconiosos i ritmes circenses que semblen evocar els caricaturescos i “abarrocats” personatges de Fellini, atrapats entre somni i realitat en una espècie de nostàlgia innocent, d'inadaptació perenne. Si Rota manté les referències tonals ja en ple segle XX, deu ser per retre homenatge a les seves arrels italianes, que li donen una frescor palpable, i aconseguir alhora el propòsit de fer-nos feliços amb la seva música, feta de nostàlgia però també d'humor; valgui, doncs, la seva exigència d'agilitat i refinament expressiu a la corda per emocionar-nos avui i sempre...

I arribem al final de festa més esperat: *Les quatre estacions*, op. 8 d'Antonio L. Vivaldi, el punt en què el *concerto grosso* es transforma en concert per a solista. Allà on J. S. Bach allibera el clavecí (*Brandenburg ním. 5*) i de manera gairebé coetània Vivaldi atorga el prestigi definitiu al violí, el seu instrument. Quatre concerts recollits a la col·lecció *Il Cimento dell'Armonia e dell'Invenzione* (El combat entre l'harmonia i la invenció; quina declaració d'intencions!) publicada, per a major exquisidesa i ressò, a la impremta de Le Cène a Amsterdam el 1725.

La falta del manuscrit original manté vius els interrogants: ¿els pensa per a les seves alumnes o per a “l'excel·lentíssima” orquestra del comte bohemí Václav von Morzin, el seu mecenes? Els sonets publicats amb l'obra (seus?), ¿en són la inspiració o un afegit? ¿Coneix la pintura paisatgística de Marco Ricci?

Sigui com sigui, *Le quattro stagioni* segueixen captivant-nos avui amb la preciosista i humanitzada representació de la natura, on Vivaldi supera la mera mimesi d'animals i fenòmens atmosfèrics barroca –present en Biber o Couperin– pintant quadres sencers d'elements que explicita de forma pionera a la partitura: “el gos que lladra” a la viola, “els embriacs que dormen” a la tardor, “El vent indòmit” i la tempesta a l'estiu, la “Dansa pastoral” al final de la primavera...i encara el cant del cucut, la tórtora i la cadenera, el petar de dents pel fred, els trets d'escopeta... Escenes de plans narratius sobreposats sobre fons tonals suggestius –el Mi major per a l'alegria de la primavera, el Sol menor per a la dura sequera estival, el Mi bemoll major per a la introspecció hivernal...– amb efectes especials insòlits i

veritables “atmosferes emocionals” que apel·len directament a la nostra vivència humana.

La clau de l'èxit: el seu coneixement insuperable del violí –hi dedica gairebé dos-cents cinquanta concerts dels cinc-cents que escriu–, el qual, enmig del clarobscur dinàmic i el *ritornello* estructural barrocs, fa parlar per primera vegada *a solo* en un idioma virtuós pirotècnic –amb ràpids arpegis i salts de corda, posicions agudes, *spiccati* o ritmes llombards– dialogant amb un *ripieno* farcit de riques harmonies, ritmes motòrics i efectes dramàtics que tensionen l'atmosfera per fer-la més teatral. Un diàleg, avui, entre el violí Stradivarius Shumsky-Rode (1715) de Janine Jansen, que hauria pogut sentir Vivaldi, i el so austríac de l'orquestra de Gregory Ahss, els amfitrions més refinats per a aquesta festa de la corda.

Núria Ayats, musicòloga i professora de violí

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Biografies

Janine Jansen, violí

© Kaupo Kikkas

Janine Jansen manté relacions duradores amb les orquestres i els directors més eminents del món. Durant la temporada 2025-26 és artista resident de la Philharmonie de Berlín, i així ha participat en concerts amb Kirill Petrenko (Brahms), Sir Simon Rattle (*Prokófiev núm. 1*) i Tughan Sokhiev (Bruch), a més de programes de música de cambra al costat de membres de la Berliner Philharmoniker i la Karajan-Akademie.

A més, actua com a artista convidada de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca, amb els directors Esa-Pekka Salonen i Sir Antonio Pappano, i participa en diversos programes de música de cambra durant la temporada i al Baltic Sea Festival.

Té previstes llargues gires amb Royal Concertgebouw Orchestra i Mäkelä, London Symphony Orchestra i Pappano, i amb la Tonhalle-Orchester i Paavo Järvi. Igualment, manté la seva col·laboració artística amb la Camerata Salzburg, que culminarà amb dues gires importants: per l'Àsia i per Europa.

I compromisos orquestrals amb l'Orchestre de París i Mäkelä, Filarmonica della Scala i Luisi, Chamber Orchestra of Europe i Rachlin, Orchestre de la Suisse Romande i Viotti.

A més a més, continuen les seves col·laboracions musicals amb Martha Argerich i Mischa Maisky, amb presentacions al Musikverein de Viena, i a Lucerna i Tòquio, així com amb els seus companys habituals de recital, Denis Kozhukhin i Sunwook Kim, tant a l'Àsia com a Europa.

Janine Jansen enregistra en exclusiva per a Decca Classics. El seu darrer àlbum, publicat l'estiu del 2024, inclou el *Concert per a violí* de Sibelius i el *Concert per a violí núm. 1* de Prokófiev al costat de Klaus Mäkelä i l'Orquestra Filharmònica d'Oslo. Un enregistrament que va tenir grans lloances de la crítica.

D'altra banda, és fundadora i directora artística del Festival Internacional de Música de Cambra d'Utrecht, i codirectora artística del Sion Festival. El desembre del 2025 va tornar a Londres per oferir dos concerts al Beare's Festival.

Des del novembre del 2023 és professora d'estudis de violí a la Kronberg Academy. Janine Jansen hi va estudiar amb Coosje Wijzenbeek, Philipp Hirshhorn i Boris Belkin.

Toca amb un Stradivarius Shumsky-Rode del 1715, cedit de manera generosa per un benefactor europeu. Janine Jansen és artista de Pirastro i utilitza cordes Evah Pirazzi Neo.

Camerata Salzburg

© IGOR STUDIO

Te la seu a Salzburg i actua per tot al món des de fa més de setanta anys. Amb el seu propi cicle de concerts i com a grup resident del Festival de Salzburg i de la Setmana Mozart, la Camerata Salzburg contribueix d'una manera decisiva a la identitat de la ciutat com a centre musical. Ambaixadora cultural, és convidada habitual d'alguns dels escenaris de concerts més importants del món, entre els quals la Konzerthaus de Viena, Philharmonie de París, Elbphilharmonie d'Hamburg, Concertgebouw d'Amsterdam i Shanghai Concert Hall.

Com una de les orquestres de cambra més antigues i de rica tradició, uneix passat i futur, trets que la mantenen sempre innovadora i pionera. Amb uns membres que provenen actualment de més d'una vintena de països, és especialment reconeguda per un so distintiu del Classicisme vienès, i particularment del fill més cèlebre de Salzburg, Wolfgang Amadeus Mozart. Sota la direcció artística dels seus dos concertinos, Gregory Ahss i Giovanni Guzzo, com a *primi inter pares*, l'orquestra també explora el repertori romàntic amb una renovada transparència cambrística, des de Felix Mendelssohn i Robert Schumann fins a Johannes Brahms i Béla Bartók, tot abastant un repertori que comprèn del Barroc a la música contemporània mitjançant encàrrecs i estrenes mundials. Avui dia la Camerata és reconeguda arreu per un estil interpretatiu poderós, vibrant i profundament commovedor.

El 1952 el director i musicòleg vienès Bernhard Paumgartner, que duia a terme la seva activitat a Salzburg, va fundar la Camerata Academica com un grup format per professors i estudiants de la Universitat Mozarteum de Salzburg. La seva idea era crear el so ideal a través de la responsabilitat individual de cada músic, per bé que en el si d'un profund sentit de grup. Des del principi, sota la direcció de Paumgartner, reconegut especialista en Mozart, la Camerata es va dedicar principalment a l'obra del compositor de Salzburg. Gires i enregistraments destacats, com ara els *Concerts per a piano* de Mozart amb Géza Anda de solista durant els anys seixanta i amb Sir András Schiff durant els vuitanta van consolidar l'orquestra en el panorama musical internacional.

Sándor Végh va constituir la més gran influència en el desenvolupament de la Camerata durant la seva etapa com a director titular entre els anys 1978 i 1997. Amb ell al podi, el repertori d'òpera de Mozart, així com obres de Haydn, Beethoven i Schubert, van assolir cada vegada més importància. El seu credo d'afrontar cada peça com si es tractés d'un quartet de corda, en la línia de la música de cambra i com a continuïtat de la visió de Paumgartner, continua modelant el so i l'estil interpretatiu de la formació fins ara. A més, els compromisos al Festival de Salzburg com a orquestra d'òpera van ampliar la seva activitat artística. Végh fou succeït per Roger Norrington, Leonidas Kavakos i Louis Langrée.

El 2016, com a conseqüència lògica de la seva tradició d'orquestra de cambra, el grup va decidir assumir la seva pròpia direcció artística. Des d'aleshores, la Camerata actua seguint un concepte democràtic, liderada pels seus concertinos *primi inter pares* Gregory Ahss i Giovanni Guzzo, i, en funció del repertori, en col·laboració amb directors convidats, com Ivor Bolton, Philippe Herreweghe, François Leleux, Finnegan Downie Dear o Thomas Hengelbrock. La Camerata col·labora de manera estreta amb la pianista francesa Hélène Grimaud i la violinista neerlandesa Janine Jansen. La temporada 2025-26 la seva agenda inclou col·laboracions amb Julia Hagen, Julian Prégardien, Hayato Sumino, Alexander Sitkovetsky, François Leleux, Václav Luks, Elisabeth Leonskaja, Maxime Emelyanychev, Rudolf Buchbinder, Kian Soltani, Maria João Pires i Fazıl Say.

A més de participar al Festival de Salzburg i a la Setmana Mozart, la Camerata prendrà part durant aquesta temporada en festivals internacionals com ara Schleswig-Holstein Musik Festival, Festival de Pollença, Festival de Torroella de Montgrí, Festival de les Nacions, Sommets Musicaux de Gstaad i Carinthischer Sommer.

La Camerata també para una atenció especial al desenvolupament de joves talents. A través del programa Camerata Young, la formació du a terme una tasca intensa en l'àmbit de l'educació musical. També té projectes inclusius, com Papageno Goes to School, Concerts for Young and Old i A Concert For Everyone – Truly Everyone!, que acosten la fascinació de la música clàssica a tots els sectors de la societat. Sempre que és possible, la Camerata integra també projectes de difusió musical en les gires.

Entre els seus enregistraments recents per a Deutsche Grammophon hi ha obres de Mozart, Valenty Silvestrov i Schumann amb Hélène Grimaud, sota la direcció de Giovanni Guzzo, així com la integral per a violoncel de Schumann amb Kian Soltani, amb direcció de Gregory Ahss. A principi d'aquest any 2026 la Camerata Salzburg ha publicat un nou CD amb obres per a orquestra de cambra d'Igor Stravinsky amb el segell Channel Classics.

Gregory Ahss, violí i director

© IGOR STUDIO

El violinista israelià va debutar com a solista sota la direcció de Claudio Abbado i l'Orchestra Mozart de Bolonya. Va continuar actuant sovint amb Abbado, que el va nomenar concertino de l'Orquestra del Festival de Lucerna.

El seu enregistrament de la *Simfonia concertant* de Haydn amb l'Orchestra Mozart, sota la batuta de Claudio Abbado, va guanyar diversos premis de prestigi, entre els quals l'ICMA al millor concert de l'any 2015.

Com a solista també ha col·laborat amb Yannick Nézet-Séguin, Teodor Currentzis, Daniel Blendulf i Andrés Orozco Estrada, i amb la Mahler Chamber Orchestra, Orchestra Mozart de Bolonya, Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca, Münchner Simfoniker i Camerata Salzburg.

Gregory és convidat habitualment en projectes educatius i classes magistrals, per exemple al Mozarteum de Salzburg, i és membre del jurat del Concurs Internacional de Música de Sendai.

Entre els seus companys de música de cambra figuren Natalia Gutman, Janine Jansen, Vilde Frang, James Ehnes, Lawrence Power, Emmanuel Pahud, Gautier Capuçon, Nicolas Altstaedt, Sabine Meyer, Alexander Melnikov i Fazil Say. Gregory Ahss també ha col·laborat amb Pinchas Zukerman formant duo de violí.

Ha estat director convidat de grups amb gran reconeixement, com ara la Mahler Chamber Orchestra, Orchestra Mozart de Bolonya, Orquestra Simfònica de Lucerna, Filharmònica de Belgrad, Orquestra de Cambra de Zúric, Orquesta Filarmónica de Gran Canaria i Orquestra Filharmònica de Lucerna dirigint des del violí repertoris que abasten des de simfonies de cambra fins a peces simfòniques completes.

Es va formar a la seva ciutat natal, Moscou, a l'Escola de Música Gnessin. Va continuar els estudis amb Lena Mazor i Irina Svetlova al Conservatori d'Israel, Acadèmia de Música de Tel-Aviv i després al New England Conservatory de Boston, a la classe de Donald Weilerstein.

Anteriorment va ocupar el càrrec de concertino de la Mahler Chamber Orchestra i actualment ho és de la Camerata Salzburg, Orquestra Simfònica de Lucerna i Orquestra del Festival de Lucerna.

Palau de la Música Catalana

Janine Jansen & Camerata Salzburg /
Orquestra del Festival de Bayreuth &
Pablo Heras-Casado / Víkingur Ólafsson /
Sondra Radvanovsky / Balthasar Neumann
Orchester & Thomas Hengelbrock /
Christian Zacharias & Leipzig String
Quartet / Piotr Beczala / Igor Levit / María
Dueñas & Alexander Malofeev / Xavier
Sabata & Le Concert de l'Hostel Dieu /
Alexander Melnikov & Quartet Casals /
Staatskapelle Dresden & Daniele Gatti
/ Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona /
Julia Lezhneva & Il Giardino Armonico /
Elisabeth Leonskaja / Julia Kleiter &
Julius Drake

Entrades a palaumusica.cat

Formació

Camerata de Salzburg

Violins I

Gregory Ahss, solista

Kana Matsui

Yoshiko Hagiwara

Silvia Schweinberger

György Acs

Violins II

Yukiko Tezuka

Izso Bajusz

Maxime Michaluk

Dagny Wenk-Wolff

Haruna Shinoyama

Violes

Firmian Lermer, solista

Arabella Bozic

Jutas Gergö Jávorka

Yanka Abdelhafez

Violoncels

Stefano Guarino, solista

Jeremy Findlay

Shane Woodborne

Contrabaixos

Sepp Radauer

Notburga Pichler

Clavecí

Jan Jansen

Essència Palau

Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic

Reserva ara
la teva visita!

També et pot interessar...

Tardes al Palau

Diumenge, 31.05.26 – 17.30 h

Sala de Concerts

—*Requiem* de Mozart

Orquestra del Miracle

Mireia Tarragó, soprano

Mercè Bruguera, mezzosoprano

Joan Francesc Folqué, tenor

Pau Armengol, baríton

Cor Francesc Valls (Pere Lluís Biosca, director)

Juan de la Rubia, director

W. A. Mozart: *Requiem*, KV 626

Preus: de 20 a 68 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mecenes col·laboradors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – Illy – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

